

Kráčejte cestou pravdy za neustálého rozjímání o Bohu

→ *Promluva Satja Sái Báby ze 16. února 2007* ←

*Stvořený svět se vynořil z pravdy a do pravdy se vnořil.
Existuje ve vesmíru nějaké místo, kde pravda není?
Vyvolejte si obraz této čisté a neposkvrněné pravdy.*

(báseň v telugu)

Pravda proniká vším. Pravda je všudypřítomná. Jsme svědky, že pravda je všude. Ve skutečnosti jsou všechny naše *daršany*, *sparšany* a *sambhášany* (pohled, dotek a naslouchání svaté osobě) spojeny jedinečně s pravdou. Kde je čisté vědomí (*šuddha sattvam*)? Je všude. Pravda nemá žádný tvar. Vše, co vidíte, je pravda. (Svámí vytvořil zlatý prsten.) Toto je pravda. Odkud přišla? Přišla z pravdy a s pravdou splyne. Je psáno: *Sarvam khalvidam brahma* (vskutku toto vše je *brahma*). Pravda je vtělením *brahma*. Pravda je neviditelná. Pravdy nejsou dvě, ona je jen a jen jedna. Přesto musí lidé vyvíjet velké úsilí, aby si tuto pravdu uvědomili.

Pravda není pouhé slovo. Přijímá mnoho podob. Podobně přijímá nekonečný počet tvarů i *brahma*. *Brahma* je však jen jedno. Proto se říká: „*Brahma satjam džagan mithjá*“ (jedině *brahma* je skutečné, svět je klamná představa). Všechno ostatní je zrcadlením *brahma*, nic jiného. Pravda je jedna, ale moudrý ji popisuje různými způsoby. Vše v tomto vesmíru je zrozeno z pravdy. *Dharma* (správné jednání) vyplývá ze *satji* (pravdy). Říká se: „*Satjannásti paró dharmah*“ (Není větší *dharmy*, než věrnost pravdě). Když kráčí pravda a správné jednání pospolu, je výsledkem mír. Z míru vychází láska. Tato láska obklopuje každého a všechno.

Na světě není ani jediné místo, kde není láska přítomna. Podobně není na světě ani jediné místo, kde není pravda. Tak se z pravdy a správného jednání

vynořuje mír, z míru láska a z lásky se nakonec vynořuje blaženost. Tam, kde je láska, není žádný prostor pro nenávist. Právě na takovém místě počíná nenásilí. Jestliže si tedy přejete podporovat nenásilí, musíte rozvíjet lásku. Existuje-li jen láska, stanou všichni v jednotě.

Bhagavadgíta praví: „*Mamaivánšo džívalóké džíabhútah sanátanah*“ (věčný *átman* ve všech bytostech je částí mého bytí). Důsledkem tohoto výroku je: „Všichni jsou mou součástí (*amsa*). Vy nejste jiní než Já. Vy jste mým vlastním zrcadlením. Vy jste já a já jsem vy.“

Jména a tvary se mohou lišit, ale *átman*, přítomný ve všech, je stejný. Každé tělo přijímá jiné jméno. Tato jména se dávají za účelem identifikace. Nevyjadřují však vaše pravé já. Tím je stejný *átman*, jako ve všem živém. Proto milujte *átmana*. To způsobí, že budete milovat sami sebe.

Láska dnes přijímá ve světě rozmanitá jména a podoby. Lásce mezi manželem a manželkou se říká *anurága*. Lásce mezi matkou a dítětem se říká *vátsalja*. To vše jsou jen pocity. Láska, která prostupuje všemi jedinci, je však jen jedna. S takovou univerzální láskou se může sjednotit vše. Nebude žádný prostor pro rozdíly. Nebude žádná dualita. Tam, kde není dualita, jsou všichni jedno! Člověk s dvojitou myslí je napůl slepý. My slepí nejsme. Nebo ano? Máme dvě oči a ony vidí dohromady jen jeden předmět. Tak jsme všichni jedno.

Až se rozvine postoj božího otcovství a lidského bratrství, bude ze světa vymazán pocit rozdílnosti, bojování jednoho s druhým, neklid, vzrušení, atd. Všichni jsou dětmi jednoho otce, Boha! Takový ušlechtilý postoj musíme dnes podporovat. Jen tak se lidstvo sjednotí.

Co o sobě říkáte? Tvrdíte: „Já jsem lidská bytost.“ Kdo je lidská bytost? Osoba, plná *kámy* (touhy) a *kródhy* (hněvu)? Ne, ne. Pravý význam slova *mánava* (lidská bytost) je: ten, kdo žije život bez pocitu odlišnosti. Ve skutečnosti bychom se neměli zaobírat žádným pocitem odlišnosti. My všichni jsme vtělením božského Já. Jsme dětmi jednoho otce, opravdu! Jména a tvary se jeví jako odlišné. Na základě těchto jmen a tvarů bychom ale neměli rozvíjet pocit odlišnosti. Musíme být jednotni, ať jsme kdekoli. Není snad pravda, že ruka je jen jedna, ačkoli každý z pěti prstů je jiný?

*Šperků je mnoho, ale zlato je jedno.
Krav je mnoho, ale mléko je jedno.
Bytostí je mnoho, ale dech je jeden.
Kast je mnoho, ale lidstvo je jedno.*

(*báseň v telugu*)

Přijali jsme zrození jako lidské bytosti. My všichni jsme lidské bytosti. Ačkoli jsme všichni lidskými bytostmi, můžeme mít rozdílné schopnosti, ale *átman* je ve všech lidských bytostech jen jeden. Hleďte! Zde září mnoho elektrických žárovek. Přestože to vypadá, že žárovky jsou různé, proud, který jimi protéká, je jen jeden. Lidská těla jsou jako tyto žárovky. Každá žárovka může mít různý výkon. Tuto otázku jednoty rád vždy vysvětlím.

Nedávno jsem dostal mnoho naléhavých dopisů, abych se zdržel vypuzování *lingamu* z těla. Pisatelé prosili: „Svámí, Ty ve svém těle vytváříš *átmalingam*. Lékaři Tě od toho odrazují. Ty ovšem musíš *lingam* tvořit, aby si lidské bytosti uvědomovaly pravdu a zažívaly jeho božské vyzařování. *Hiranjagarbhalingam* bude v těle v tekuté podobě. Aby mohl ztuhnout, je zapotřebí mnoho energie. Vyloučení *lingamu* z těla vyžaduje hodně síly. Každý *lingam*, který se z Tvého těla vynoří, je těžký. Pro Tvé fyzické tělo není dobré, aby vydávalo tolik energie na vyloučení *lingamů*. Nechť ti, kdo ve Tvé božství věří, v ně věří a nestarej se o ty, kdo v ně nevěří. Svě tělo za žádných okolností nepřepínej. Tvé tělo je pro nás velmi důležité. My jsme v Tobě našli útočiště. Pokud tedy své tělo oslabuješ, máme strach. Proto se laskavě ovládni a šetři si energii. Bůh může svou božskou vůlí dosáhnout čehokoli. Může změnit zemi v oblohu a naopak. Pro Něj je to velice snadné. Jaký to však má smysl? Co se pak stane s duchovními hledajícími (*sádhaky*)? Proto svou cennou božskou energii nepoužívej proto, abys učinil lidi šťastnými nebo jim vyhověl, prosím.“

Pravda. Toto tělo má již 81. rok. Vydrží ještě pár let. Musím je udržovat, abych vám všem přinášel mnohými způsoby radost. Velice brzy vám zajistím nekonečnou blaženost. Pro ty, kdo mají radost, když vidí mé tělo v dobrém stavu, je tělo důležité a nezbytné. Proto je mou povinností se o mé fyzické tělo dobře starat.

V Bháratu (Indii) je oddanost velmi důležitá. Tuto zemi nazýváte „hinduistickou“. Pět písmen ve slově „hindú“ zastupuje několik pětic věcí – jako jsou *pañcabhúty* (pět prvků), *pañcaprány* (pět životních dechů) a *pañcakóši* (pět životních obalů). Co je vnitřním smyslem slova „hindu“? Písmeno „h“ znamená pokoru (*humility*), „i“ je osobitost (*individuality*), „n“ je národnost (*nationality*), „d“ je božství (*divinity*) a „u“ je jednota (*unity*). Božství můžete dosáhnout jen tehdy, když udržujete jednotu. A podobně – míru a štěstí můžete dosáhnout, jen když rozvíjíte božství.

Národní cítění musíme chránit. Musíme rozvíjet víru v jednotu národa. Když ztratíme národní cítění, přestáváme existovat. Co je to, co chrání národní cítění? Osobitost podporuje lidskost.

Svým cílům v tomto světě musíme vytyčit hranice. Jen tehdy budeme mít mír. Bůh je všudypřítomný. Celý vesmír se vynořuje z pravdy. Celé stvoření zrcadlí celek. Cokoli vidíte, je si rovné. Nedomnívejte se, že Bůh je někde daleko ve svém útočišti. Vy všichni jste vtělením božství. Takový postoj rozvíjejte.

Tuto pravdu prožívá ve skutečnosti každá lidská bytost přímo. Přemýšlejte o sobě chvíli se zavřenýma očima: „Kdo jsem já?“ Co vidíte se zavřenýma očima? Nic. Ale slyšíte, jak vám v uších zvoní neustále jedna otázka: „Kdo jsem já? Kdo jsem já?“ Pak si uvědomíte: „Já nejsem tento tvar.“ Všechna jména a podoby jsou pomíjivé. Nejsou nikdy trvalé.

Tělo je vám dáno, aby se namáhalo. Neciňte se špatně, když máte potíže a trápení. Kdyby nebyly vůbec žádné obtíže, nebudete znát hodnotu štěstí. Radost je období mezi dvěma bolestmi. Radost získáváme ve skutečnosti jenom z bolesti. I potíže jsou jen na krátkou dobu. Jestliže si přejete mít více radosti, musíte prožívat alespoň nějaké potíže a bolest. Světec Purandaradása zpíval:

*„Ó, Rámo! Kdo je ten, kdo ozdobil pávu pera?
Kdo je ten, kdo dal zelenému papouškovi
rudý zobák a učinil ho krásným?
Kdo je ten, kdo zavlažuje strom na kopci?
Kdo je ten, kdo zajišťuje potravu žábě ve skále?
Ty jsi živitel celého vesmíru.“*

(báseň v telugu)

*Božství je přímým svědkem lidství,
proto byste měli vše chránit!
Prostupujete všemi živoucími bytostmi!
Jste všudypřítomní jako božský átman.
Átmana chrání átman, nic jiného.
Ó, Bože! Poskytni všechno uvědomění
k poznání této pravdy.*

(báseň v telugu)

Musíme rozvíjet víru v *átmatattou* (princip *átmana*). *Átman* nemá vůbec žádné jméno a tvar. Když však rozvíjíte víru v *átmatattou*, bude vás vždy chránit. *Átman* je ve skutečnosti živoucí božství!

*Sarvatah pánipádam tat sarvatóksi širómukham,
sarvatah šrutimallóké sarvamáortja tišthati.*

*Rukama, nohama, očima, hlavou, ústy a ušima prostupuje vším,
proniká celým vesmírem.*

Átmatattoa, která prostupuje všemi živými bytostmi, je pravá a věčná. *Átman* je nedělitelný. Stejný *átman* proniká vším, stejně jako stejný proud protéká všemi žárovkami. Jestliže je na jednom místě přerušen elektrický kabel, který vede proud ke všem žárovkám, přestanou žárovky svítit.

Milí studenti!

Vědecký pokrok vytváří ve světě velký zmatek. Kvůli vědeckým experimentům vzniká mnoho problémů. Krávy jsou v Americe krmeny droby s očekáváním, že budou dojit víc mléka. Ty krávy však trpí různými nemocemi. Ti, kdo pijí jejich mléko, jsou také ohroženi nemocemi. Každá země zažívá podobné změny. Jen bháratané vedou až dosud přirozený život.

Člověk by neměl vést vyumělkovaný život. Jestliže tak žijete, bude všechno ve vašem životě umělé. Můžete si například povšimnout změn v zelenině, kterou jsme jedli dříve. Indové konzumují mnoho listové zeleniny. Listová zelenina dodává tělu hodně síly. Nyní roste ze znečištěné vody, která teče zavlažovacím systémem. Veškerá zelenina a listová zelenina je dnes tedy znečištěná. Mnoho lidí v Indii, zvláště ti, kdo žijí v jižních státech, mají rádi lilkové karí (v telugštině „*vankaja*“). Zde je báseň, vychvalující chuť tohoto jídla:

*Jedinečná je chuť karí z vanka(ja).
Jedinečná je tvář ctné Síty,
jako rozkvetlá pank(a)dža (lotos),
nedostižné je soucítění Pána Šanka(ra),
Nesrovnatelná je též hodnota vítěze
nad pánem ostrova Lanka.*

(báseň v telugu)

Na dnešní lilky je však ta báseň nepoužitelná. Ty jsou zcela znečištěné a naše mysl je vzhledem ke každodennímu růstu znečištění nečistá též.

Milí studenti!

Vy jste velice vzdělaní. Neměli byste číst brakovou literaturu a znečišťovat si mysl. Řiďte se slavnou indickou kulturou. Indická kultura je velice svatá. Naši předkové prožívali věhlas naší velké kultury a žili šťastně. Jsem si jist, že v nejbližší budoucnosti si budou i lidé ze zámoří plně uvědomovat velikost indické kultury a osvojí si ji. My však na to nemusíme čekat. Vstupme na ušlechtilou stezku již teď. Bůh všechny chrání. On ví vše. Když je Bůh sám v nás, nemusíme se ničeho bát.

V době před nezávislostí naší země jsem mívával setkání ve vesnicích. Jezdával jsem do vesnic, abych pomáhal chudým lidem. Když jsem se pohyboval po vsích v krátkých kalhotách a košili s krátkým rukávem, lidé mi v tom bránili, neboť mě považovali za nezralého chlapce. Přinášeli *dhóti* a oblékali mi je přes krátké kalhoty, abych vypadal dospěle a hodil se k aktivitám, které jsem vykonával. Chodíval jsem do domů *haridžanů* a učil je lidové písně. Zde je jedna taková píseň, která má bohaté přivést k proměně jejich postoje k chudým:

*Dřeme se na polích dnem i nocí, ořem, sejeme a sklízíme.
Vy sedíte v útulném pohodlí svých domů, jíte, pijete a veselíte se.
Ani nesejdete dolů, abyste se zeptali na své bohatství,
dřina je naše a veškeré pohodlí vaše, je to správné?*

(píseň v telugu)

Písně, jež jsem složil, zpívali *haridžani* na veřejnosti. Když se jich někdo ptal na jejich neústupnost, zazpívali v odpověď jinou moji píseň:

*Země je boží dar, nikoli majetek bohatých,
jestliže nás napadnete z titulu své moci, Bůh je zde pro nás,
jsou tu mocné duše, naplněné pocitem bratrství.
Probudte se! Probudte se! Vstaňte ze spánku klamu (máji).*

(píseň v telugu)

Když jsem takto učil chudé a utlačované svými písněmi, bohatí se cítili uraženě a napadali mne. Dokonce i starší bratr tohoto těla mne kárával: „Proč se zabýváš takovými věcmi na veřejnosti? Nechod' ven. Sed' tiše v domě a uč se. Neměl by ses toulat mimo dům.“ S těmito slovy mne zamykal v pokoji. Všichni mí kamarádi chodili k nám domů a volali na mne: „Rádžu, Rádžu, Rádžu!“ Chudáci! Byli ke mně tak připoutaní. Radíval jsem jim: „Moji milí! Mějte se mnou chvíli

strpení. Určitě přijdu a naplním vaši touhu. Patřím vám.“ Tak jsem od té doby až do dneška pomáhal chudým.

Je mou povinností chránit chudé, pomáhat jim jídlem, přístřeším a vodou a tak jim přinášet radost. I dnes posílám své studenty do každého koutu a zákoutí vesnic, aby rozdávali vesničanům potraviny. Kdykoli stanul hladový člověk před naším domem, dal jsem mu jídlo, i když jsem se měl zřít své porce. Těm, kdo neměli oblečení, jsem dával své šaty. Tak jsem pomáhal každému potřebnému člověku již od svého dětství. Tehdy i nyní je mým mottem: „Vždy pomáhej, nikdy nezraňuj.“ Od dětství jsem měl mnoho zážitků s pomocí druhým. Mnozí lidé pomáhají chudým „ústý“, ale ve skutečnosti jim vůbec nepomohou.

*Manasjékam, vačasjékam, karmanjékam mahátmanám,
manasjanjat vačasjanjat, karmanjanjat durátmanám*

*Ti, jejichž myšlenky, slova a činy jsou v dokonalém souladu, jsou ušlechtilí;
ti, kdo tento soulad postrádají, jsou zkažení.*

Od svých mladých let po dnešek jsem lidi chránil, pečoval o ně, radil jim a vedl je po správné cestě. Nikdy jsem nikoho nezranil. Nikdy jsem neprojevil vůči nikomu hněv či nenávisť. Přesto o mně někteří lidé z egoistické zášti vytvářejí příběhy a uveřejňují je v novinách. Vytvářejí o mně falešné zprávy v tisku a elektronických médiích. Nic z toho mne nemůže znepokojit. Nikoho se nebojím.

Mé pravé jméno je Satjam Satjam Satjam (Pravda). Jsem pravdou vymezen. Jméno tohoto těla je Satjam (Pravda). Z cesty pravdy nikdy nesejdu. Lidé, kteří si libují v nadávkách, vedeni nenávistí, chamtivostí či závistí, sklídí příslušné důsledky. Přišel čas, aby byli od šíření takových klamných zpráv odrazeni.

Jistě, nelze je také vinit. Tyto falešné zprávy šíří kvůli penězům. Musí si uvědomit svůj omyl. Ve mně není nikdy ani kousíček nečistoty. Proto vy všichni Svámího následujete. Následováním cesty pravdy můžete na tomto světě dosáhnout čehokoli. Krácejte cestou pravdy za neustálého rozjímání o Bohu.

(V tuto chvíli se Svámí zeptal dětí, zda jim dlouhou promluvou nepůsobí nějaké nepohodlí. Děti jednohlasně odpověděly: „Ne, Svámí!“)

Nikdy nebylo mým záměrem působit někomu utrpení. Takové myšlenky se mi ani nepřiblíží. Vše, co dělám, je pro vaše vlastní dobro, nikoli pro mne. Dokonce i jídlo, které jím, je jen pro vás. Ti, kdo si tuto pravdu uvědomují, z toho budou mít užitek. Jejich životy budou požehnány.

Hluboce se mne dotklo, když jsem se dozvěděl, že v některých oblastech východního a západního Gódávarí pijí lidé znečištěnou vodu. Okamžitě jsem zařídil dodávku pitné vody za dvě miliardy rupií. V nížině poblíž teče řeka Gódávarí, ale oni neměli ani kapku vody k pití. Proto jsem zařídil, aby byla voda z Gódávarí přečerpávána pomocí potrubí na vysočinu. Lidé z toho mají velkou radost. Mám v úmyslu je brzy navštívit.

Pro ně to byla velká novina. Jsou velmi rádi a radost vyjadřují slovy: „Svámí, nikdy jsme si nepředstavovali, že nás zaplavíš takovou požehnanou milostí. Tvoje láska a soucítění nemají srovnání. Máme nesmírnou radost a jsme vděční, že nás navštívíš.“ Čistí všechny silnice po cestě a zařizují vše pro mou návštěvu. Doprovodí mne Rámakršna a Kondal Ráo, kteří projekt řídili. Tak musíme druhým pomáhat a dělat pro všechny dobro, jak je jen možné. Když budete takto žít, budete také šťastní. I pro vás se vše změní v dobré.

Milí studenti!

Kdykoli se setkáte s nějakým nepřítelem, láskyplně ho pozdravte a oslovte ho: „Ó, bratře!“ On vás také s láskou pozdraví. Všichni jsou bratři! Našemu Satja Sái Institutu vysokého učení přinesete dobré jméno jen tehdy, budete-li se chovat tímto způsobem.

Od studentů nebereme ani halěř. Ani poplatky za zkoušky. Přicházejí sem děti z různých částí země a dokonce i ze zahraničí, aby nabyly vzdělání, a odcházejí s akademickými tituly. S velkými náklady poskytujeme dokonce i titul doktor filozofie. Jestliže budou mít všichni studenti tak příkladný charakter, jako na Satja Sái Institutu, získá naše země velký věhlas.

Máme dobré zprávy o našich studentech, kteří vykonávají své povolání v Americe. Nedávno vystoupili z letadla naši bývalí studenti z USA, kteří navštívili Prašánti Nilajam. Letadlo bylo vypraveno z Ameriky speciálně pro jejich návštěvu, jako ocenění za služby, které tam vykonali. Řekli mi: „Svámí, v naší zemi je mnoho studentů z tvého Institutu. Jsou to skvělí lidé. Přinášejí nám mnoho radosti.“ Bylo to dvě stě absolventů našeho Institutu. Všichni sem přiletěli spolu se svými rodinami, bylo jich celkem dvě stě padesát. Za svého pobytu v Prašánti Nilajam byli nesmírně blažení. Když odjížděli, vyjádřili svoji vděčnost slovy: „Svámí, nikdy jsme si nemysleli – ani ve svých snech – že nám dáš tolik milosti.“

Mám v úmyslu se brzy vydat na cestu po světě. Přijíždí sem mnoho oddaných z Afriky a Ruska. Oddanost Rusů je nepopsatelná. V této hale sedí mnoho ruských oddaných. Mé promluvy si velice užívají. (Ukázal na ruské oddané.) Podívejte, ti oddaní se zvednutýma rukama jsou všichni Rusové. Všichni jsou

velice oddaní. (Ukázal na ruské oddané znovu.) Vy nejste Rusové. Vy patříte naší zemi! Já vás všechny miluji.

Milí studenti!

Na světě je mnoho zemí, jako je Rusko, Amerika, Německo, Japonsko, Itálie, Francie a tak dále. Ačkoli jsou země různé, lidé, kteří v nich žijí, patří jen nám. Velice pomohli při výstavbě krytého stadiónu v Prašánti Nilajam. Dnem i nocí tvrdě pracovali. Svámího vášnivě milují. Následují mne, ať jedu kamkoli. Běží za mým autem. Když jsem byl nedávno v Madrásu, přijeli dokonce i tam. Přijíždějí sem, aniž by dbali na velké potíže a náklady. Z jejich oddanosti ke Svámímu se můžete mnoho naučit.

U příležitosti svátku Šivarátri, v Prašánti Nilajam dne 16. února 2007